

březen 2019

SETKÁNÍ

římskokatolická farnost při kostele sv. Janů v Brně-Bystrci • občasník

**Modleme se jedni za druhé,
abychom skrze svou účast
na Kristově vítězství doká-
zali otvírat svoje dveře
slabému a chudému.**

(z poselství papeže Františka
k postní době 2017)

**Téma čísla:
A není půst přežitek?**

Nevíme dne ani hodiny. I tak by se dalo stručně vyjádřit poselství Popeleční středy, kterou jsme tento týden vkročili do postní doby. Z kostelů na čtyřicet dnů zmizela výzdoba a ne samoúčelně. Můžeme se tak ještě víc zaměřit na to, co by bylo dobré vylepšit. Ne na druhém, ale na sobě. Nenechme se odradit, i když pro mnoho lidí dnešního světa bude taková výzva znít nezajímavě. Pojdme do toho se vší vervou a nezabalme naše odhodlání hned po prvním dílčím neúspěchu, ať už přijde dříve či později. Předem sice nevíme, kolik nástrah nás na čtyřicetidenní dobrodružné postní stezce čeká, ale minimálně jednu jistotu přece jen máme. A sice, že završením naší postní přípravy bude vědomé obnovení křestních slibů. Bylo by škoda promarnit půst tím, že bychom ho s tváří zkroušenou vnímali jen jako čas zákazů a hlubokého smutku. Odhodláme-li se k boji, máme šanci zapracovat na svých nedostacích a přiblížit se k Němu.

Využijme všechny dostupné postní „nástroje“ a vyrovnejme stezky Pánu. Konejme dobro a rozmnožujme lásku na tomto světě.

Ať si na konci postní doby můžeme říct: letos to opravdu stálo za to!

**Nezlomné úsilí na této cestě
vám přeje redakční tým Setkání**

Inspirace**Citlivější, laskavější a milosrdnější**

Půst nelze chápat jako sebetrestání a víra nesmí dostat ponouřou a život negující příchuť. Kristus nás vybízí, abychom si hlavu pomazali vonným olejem. Kdo se postí s kyselou tváří, tomu půst užírá jeho vitalitu, dělá z něho tvrdého a nelaskavého člověka. Kladné naladění je při postu nutným předpokladem jeho prospěšnosti pro člověka. Musíme zacházet láskyplně sami se sebou. Pak nás půst otevře i pro Boha a způsobí, že začneme žít bděleji a vědoměji v Boží přítomnosti a budeme sami vůči sobě poctivější. Osvobodí nás od všech početných tlaků, jimž nevědomky podléháme, i od všech slupek, kterými zahalujeme své vlastní jádro, od veškerých sutin, pod nimiž už téměř nemůžeme volně dýchat. Rozhodne-li se člověk k postu z těchto důvodů, bude brzy stát před několika obtížemi. Děláme si předsevzetí a stále přitom narážíme na vlastní hranice. Nesvedeme, co jsme si předsevzali, a jsme zklamáni sami sebou. Frustrace v nás hlodá, až celý kladný účinek stráví. Tady je důležité přistupovat k postu se správným postojem. Půst se nesmí stát nějakým tabu, které za žádných okolností nesmím přestoupit. Je to mnohem spíše trénink, jímž se zacvičuji do svobody. Musím při něm otestovat sám sebe a musím umět ubírat i přidávat. Musím půst pro svou momentální kondici správně odhadnout. Nejprve musím pomalu na zkoušku nalézt správný program, který by mi padl na míru. Nesmím si přitom stanovovat příliš velká předsevzetí, protože by to vedlo jen k ještě větší frustraci a vyčítal bych si, že nic nezmohu a jsem v podstatě k ničemu. Podobná sebeobviňování jsou neplodná. K postu musím přistupovat ve svobodě ducha. Nezáleží na vnějším úspěchu, ale jde jen o to, zda ze mě půst dělá člověka citlivějšího, laskavějšího a milosrdnějšího ...

-jm-

(čerpáno z knihy Anselma Grüna Půst; Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří; 1995)

STÁLÁ CENA

Když jsem se zeptala svého dospělého syna, který pracuje v jednom zařízení pro seniory, jak se dívá na citát z bible o vdově, která dala pár drobných do pokladnice, na chvíli se zamyslel, a pak mi řekl: „Nevím, jestli je to přesně to, co chceš slyšet, ale když pracuji se svými klienty, snažím se jim pomoci a udělat pro ně nejen to, co si přeji, ale třeba ještě něco navíc a oni mi pak říkají: Co jsem dlužen /dlužna/? Já jim odpovídám: „Stálá cena, jeden úsměv, prosím.“

Tak si říkám, že to není v dnešním světě špatná měna, a navíc obohatí obě strany.

-km-

Co bych chtěla, mohla, měla

Zdá se to teprve pár chvil, co přicházel zpoza rohu advent. A už je tu. Popeleční středa.

Opět na nás ze všech stran dorážejí postní předsevzetí, výzvy, úkoly, challenge - nazvěte si to jak libo. A všude čtu, co bych měla, mohla, co bych měla chtít ... A co bych vlastně doopravdy chtěla? Opět se mi v mysli vynořuje malý červík, který se tiše, zato velmi vytrvale táže, co jako se sebou hodlám v této postní době provést. Kde v dnešní době hledat odpověď na tak zapeklitou otázku? No přece na internetu!

Při procházení různých námětů mě (mimo jiné) zaujala odpověď na jeden dotaz z online rozhovoru o půstu s P. Alešem Opatrným, kde mezi tipy na prožívání doby postní uvádí: "Tak třeba malý úryvek z Písma každý (druhý) den. Nebo každý den dvě minuty tiše stát před Bohem. Nebo 2 x do týdne připravím jednu malou dobrotu pro manžela (aby bylo jasné, že i na něho myslím)." V té odpovědi mě "praštil přes oči" ten poslední bod. Myslet speciálně v půstu na manžela. A dokonce jsem si vybavila, že o něco podobného už jsem se kdysi snažila. Jen prosím nechtějte vědět, jak to tehdy dopadlo, má děravá paměť si z tohoto období nic moc neuchovala:)

Koresponduje to s tím, co je o postní době nejspíše všeobecně známo, že jejími ústředními body by měly být modlitba-půst-almužna. Takže pokud před spaním odhrkám v polospánku desátek, na Velký pátek si nedám steak a bezdomovci na Čáře strčím dvacku do kapsy, mám splněno? Asi by to chtělo jít trochu víc do hloubky, pokud snížení zůstatku hotovosti

o dvacet Kč není jediné, co od postní doby očekávám.

Chci se tedy zaměřit na jednu drobnou (že nemá smysl dělat razantní kroky mám léty ověřeno) věc z každé oblasti. Třeba přečíst si každý den alespoň jeden z liturgických textů (k čemu mi taky v knihovně zahálí to postní Lectio divina, že) nebo znovuobnovit ranní chvály (než nám breviář úplně zapadá prachem). Omezit něco, co mi bere čas, který bych mohla využít lépe (třeba všechny ty strašně napínavé PC hry, kterým semtam propadám). Nebo si stanovit limit sežraných brambůrků na jeden sáček týdně.

A co s tou almužnou? Proč bych právě tady nemohla použít poslední tip P. Opatrného? Copak almužnu musíme nutně vždy poskytovat jen nějakým anonymním lidem skrze charitní sbírky? Vždyť almužna nemusí být jen o financích. Není pro nás mnohem těžší věnovat trochu času, pozornosti, laskavosti, něhy? A není mnohdy nejtěžší se v tomto zaměřit na své nejbližší - manžela, děti, rodiče? Třeba spolknout něco nepěkného, nelichotivého nebo dokonce urážlivého, co se mi dere na jazyk (což je v mém případě pravděpodobně mnohem těžší, než připravit manželovi každý den nějakou malou dobrotu k svačině/večeři/obědu) nebo si vyhradit týdně konkrétní čas, který mohu plně věnovat manželovi.

Schválně nepíšu, pro které konkrétní věci jsem se rozhodla, protože jsem se ještě tak úplně nerozhodla:) Ale možná vás to může motivovat nebo inspirovat k vytvoření vlastní trojice modlitba-půst-almužna.

Kéž je pro nás všechny probíhající postní doba časem milosti! **Zdeňka Geršlová**

Jak vlastně darovat?

Postní doba nám dává nějak víc příležitostí, zastavit se, zamyslet a něco dobrého udělat pro druhé. Zkusme se na věc ale podívat z opačné strany. Jak se asi cítí ti, kteří jsou jakkoli, činem nebo darem obdarováni?

Jak bychom se cítili my, být v jejich kůži? Osobně bych se asi trochu styděla, byla vděčná, měla radost a také byla rozpačitá. Možná by bylo dobré dávat tak, aby obdarovaný co nejméně pocítil stud a rozpaky, aby pochopil, že on daruje službu nám. Měli bychom mu poděkovat za to, že mu smíme pomoci, protože je vlastně mnohem těžší přijímat než dávat.

Dokázali bychom říci potřebnému: „Pojďte se mnou, prosím, na oběd, nemám s kým bych poobědval a popovídal si. Potkal jsem právě Vás. Buďte tak hodný a chcete-li, dělejte mi chvíli společnost.“ Zní to asi jako utopie, ale kdybych měla být obdarována, chtěla bych to právě takto.

Říká se, že se máme k druhým chovat tak, jak bychom chtěli, aby oni se chovali k nám, tak proč to nezkusit?

-km-

Chceš za mnou jít?

*Chceš za mnou jít, tak ptá se Pán,
opušť bratra, opušť sestru,
i ženu, již jsi milován
jmění vzdej se, o Silvestru
jen zpola vínem naplň džbán*

*Sémě buď nepadlé v trní,
každodenní nes svůj kříž
úzkou branou ku spasení
jen s láskou, vírou zvítězíš*

*Chceš za mnou jít a dáváš málo?
Neodcházej zarmouceně,
buď plamínkem jen zablikalo
vrať se, postůj, hlavu skloň
a k modlitbě, co šeptáš denně
čas postu přidej alespoň* J.C.

Půst a jeho působení na „nevěřící“

Každý máme něco, co máme rádi, čokoládu, steak, návštěvu kina, divadla, výlet, co by nám dalo určitou námahu přemoci se a odříct se toho.

Já se naučila kouřit. V době adventní jsem se rozhodla, že tohle je to pravé, čeho se pokusím zříci.

Moji kolegové si všimli, že nekouřím a začali se ptát. Někteří obdivovali mou vůli, jiní kroutili hlavou a další byli zvědaví, jestli to zvládnou.

Mnozí začali přemýšlet a také se ptali, co je to půst, jestli to není přežitek z dob našich babiček. První, co mě napadlo, byla asi věta, že půst je třeba takové poděkování za pomoc, když chci poděkovat někomu, kdo má všechno, co máme my a touží jen po naší lásce.

-km-

Půst

Eva Jelínková

*Ten, kdo čeká, ať nachází,
Ať naše duše hledá Boží tvář.
V postu a odříkání smysl je,
Ježíš Kristus je naše naděje.*

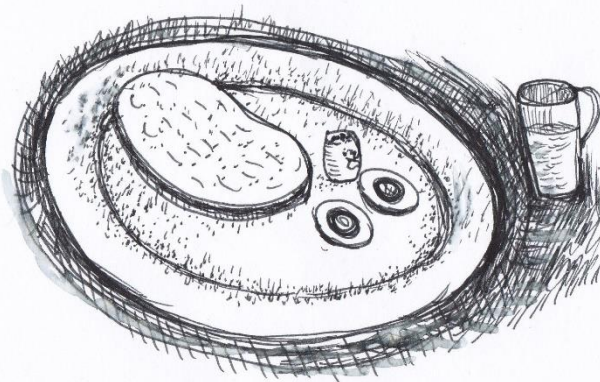
*Smysl má i lidské počínání,
kež smysluplné je o naše namáhání.
Odříkáním Boha ctíme
A v srdci žal pak necítíme.*

*Ježíšova cesta byla plná bolesti,
Ale našli jsme v ní i radosti.*

*Co utrpení je v nás tiše vzkvétá,
Roztéká se v srdcích řeka.*

*Ta řeka ať teče dál,
tím, co Ježíš pro nás vykonal.*

Tip na postní jídlo: ŽEBRÁČKÁ POLÉVKA

Suroviny: 3 lžíce oleje, 2 lžíce polohrubé mouky, 1 vejce, lžička Vegety, kmín, sůl, stroužek česneku, petrželová nať

Návod k přípravě: Olej necháme v hrnci rozpálit na plotně, přidáme mouku, necháme zrůžovět, pak rozklepneme vejce a mícháme. Až se utvoří

hrudky, zalijeme vodou, přidáme vegetu, kmín, sůl a podrcený česnek, vše povaríme. Po vypnutí sporáku přidáme nakrájenou petržel.

-km-

Zákaz sypání popela

Na dvoře jedné fary stojí stará stodola, na jejíž stěnu někdo napsal: Zákaz sypání popela (pravděpodobně měl strach, aby tam něco nechytlo). No a našel se nějaký provokatér, který k tomu připsal ... na hlavu.

Ten nápis mi tak utkvěl v paměti, že když jsem přemýšlela o postních „předsevzetích“, hned se mi vybavil. Nechám si sypat popel na hlavu (no, teda spíš na čelo:)). Ale má to pro mě nějaký význam? Sypat si popel na hlavu, roztrhnout svůj šat, jen ať všichni vidí? Vylepit si na facebook a na signály, jak jsem dobrá, že jsem za 40 dní nevybila ani kapku slivovice? Tvářit se utrápeně, když jdou spolužáci na pivo, protože já mám přeci tu strašnou dobu postní, a tak s nima dnes nesmím?

No, mám takový pocit, že to asi nebude to pravé popelové. Ono to sypání popela by nemělo být ani tak o vnějšku, jako o vnitřku. A tam bych si měla sypat popel nejen na hlavu, ale asi bych se do něj měla rovnou celá propadnout... Vždyť jak dlouho už si slibuju, že dám do pořádku svůj duchovní život, že budu víc číst a míň se rozptylovat u modlitby, že zintenzivním své účasti na bohoslužbách...

Postní „zákazy“ mi nikdy nepřiřostly k srdci. Ano, jsou určité návyky, které mám v sobě zakódovány od dětství, myslím si o nich, že jsou dobré, a snažím se je proto dodržovat. Například bych v době postní rozhodně nešla na zábavu, diskotéku ani ples. Stejně tak se snažím každý pátek jíst jenom nemasité pokrmy. Ale takové ty „přídavné zákazy“ doby postní, těm jsem nějak na chuť nepřišla. Mnohem raději si dávám předsevzetí pozitivní.

Ono to pak má stejně podobné důsledky. Můžu si říct, že si zakážu trávit tolik času na internetu. Nebo si můžu říct, že se každý den pomodlím Lectio divina - a protože ten čas, který tomu věnuju, budu muset někde „uzmout“, zřejmě ho uzmu tam, kde mi chybět nebude, tedy u surfování na internetu...

Pro dobu postní jsem si dala méně obvyklé předsevzetí: Projevovat více lásky svému manželovi. Začnu tím, že mu zkusím vařit každý večer oběd na druhý den do práce bez zbytečných keců o tom, jak se mi do toho nechce. Někdy stačí malé věci s velkou láskou. Jenom nevím, jak dlouho to vydržím :-)

Z.G. (redakčně upraveno)

Půst je modlitba tělem a duší

Půst není samoučelný. Je to osvědčený prostředek duchovní askeze, který nás spolu s modlitbou a almužnou může uvést do správného vztahu k Bohu i k lidem.

Pro správné chápání postu je rozhodující, abychom půst nebrali izolovaně, nýbrž především ve spojení s modlitbou. Půst je modlitba konaná tělem i duší. Ukazuje, že se naše zbožnost musí vtělit, přijmout tělo, jako Boží Slovo přijalo tělo v Ježíši Kristu.

Dveře

*Nečekaně prošel dveřmi,
zvolna jak strastiplné dny
někdo tiše řekl: Věř mi,
a přál si nebýt záhadný*

*Slova klesla jako tíha,
kříž uchopený v zářadří
jak stříbrná čerstvá piha
k tváři, co mně nepatří*

*Výzva zbyla tu a dveře
a vše, co dříve slíbené,
prach setřený na důvěře
zpovědní ticho kamene*

*Hřích se propadá a ztrácí
i výsměch počmárané zdi,
čas postu, čas meditací
a někdo nahlas řekl: Jdi! J. C.*

Je-li modlitba vyjádřena postem, zahrnuje i naše tělo. Pak není náš vztah k Bohu jen v naší hlavě, už neříkáme Bohu jen zbožná slova, nýbrž vyznáváme svým tělem, že po něm toužíme, že jsme bez něho prázdní, že jsme odkázáni na jeho milost, že žijeme jeho láskou a že se náš hlad nedá konečně ukojit pozemskými pokrmy, nýbrž jen Bohem samotným a každým slovem, které vychází z jeho úst (Mt 4,4).

Tak při postu uskutečňujeme svou existenci tvorů, kteří jsou stvořeni Boží rukou a teprve v Bohu znovu najdou své naplnění. Tvorů, kteří se nezastavují u darů, nýbrž usilují o samého Dárce, jenž je cílem jejich touhy. Tělem i duší se vzpínáme při postu k Bohu, tělem i duší se mu klaníme. Půst je křik našeho těla po Bohu, křik z propastné hlubiny, v níž se setkáváme se svou nejhlubší bezmocí, zranitelností a nenaplněností a v níž celou svou bytost necháme padnout do propasti Boha.

-jm-

(čerpáno z knihy Anselma Grúna Půst; Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří; 1995)

Popeleční středa a historie jejího vzniku

Sypání popela na hlavu je prastarý, přesně řečeno starozákonní projev kajícího. V katolické liturgii zůstal jako symbolické jednání: při bohoslužbě na Popeleční středu je věřící označován na čele nepatrným posypáním požehnaným popelem se slovy: „pomni, člověče, že jsi prach a v prach se navrátíš“ a nebo „činite pokání a věřte evangeliu“. Ten, kdo toto znamení popela přijímá, tím dává najevo, že se jakoby „zasvěcuje“ čtyřicetidenní cestě pokání. No a teď už je zřejmé, že ona středa, kterou začíná postní doba a uděluje se toto znamení (popelec) má název "Popeleční", od používaného popela.

(Ing. Aleš Opatrný, ThD, převzato z www.vira.cz)

A co dál?

Poznal/a jsi, že potřebuješ něco zásadního ve svém životě změnit? Předlož tuto svoji touhu Bohu a zkus využít následující čas. Neboj se požádat o pomoc nebo o modlitbu svého kněze, kamarády, rodinu či společenství. Najdi si čas pro návštěvu kostela a účast na mši i během týdne. Daruj svůj úsměv. Ať svým blízkým, spolužákům či náhodným kolemjdoucím - jsou to tví bratři a sestry. Každý z nich je stejně jako ty Bohem chtěný a milovaný.

(www.signaly.cz)

N Á V N A D A

Nejen rybáři ví, jak vypadá rybářský háček. Je na něm vždycky něco lákavého, co vábí ryby, aby je to oklamalo.

Nějak podobně je to i s námi lidmi. V našem životě je spousta takových návnad, působí mnohdy na všechny naše smysly. Není to ve skutečnosti jen trní, které odvádí naši pozornost od důležitých věcí a dusí naši víru? Naše duše potřebuje něco jiného, než je luxusní auto nebo dovolená.

V domově pro seniory v Bystrci je klientům nabízena nová služba. Možná nebudete věřit, budete se smát, nebo budete pohoršeni, ale je to striptýz. Věkový průměr zmiňovaných je nad 80 let. Více toho prožili, než mají před sebou. Moudrý duchovní prohlásil, že tito lidé se doposud snažili urovnat svůj život, napravit chyby a najednou „prásk“ otevrou se staré rány, někteří nebudou možná schopni se situaci ubránit. Budou svázáni a vedeni tam, kam vlastně vůbec nechťejí.

A pak?... Zůstanou sami se svým pochybením, se svou bolestí.

Nikdo z těch, kdo tuto „službu“ hrdě zřizovali a prezentovali, se nebude zajímat o to, co bude pak...

Prosím tímto o modlitbu.

-km-

O MÓDĚ SE NEMLUVILO...

Toho dne jsem přišel do kanceláře v zaměstnání jako první. Kolegyni, která si téměř denně dokázala přivstat, zjevně zaskočilo, že tentokrát nemusela odemykat. Zvedl jsem hlavu a pozdravili jsme se. Pokračoval jsem v rozdělané práci. Nemohl jsem si přitom podvědomě nevšimnout, že kolegyně udělala od dveří jen krůček ke své židli a zastavila se. Upřeně si mě prohlížela. Sledovala aktuální módu, důsledně dbala na to, aby její oblečení bylo barevně sladěné s doplňky. A také u druhých si uměla všimnout i drobných detailů. Jenže vítr vanul odjinud a já v tom měl tak trochu „prsty“. Její otázku jsem proto už předem tušil a než bys řekl švec, dočkal jsem se. „Pavle, co to máš na hlavě?“ Oboustranně přínosný rozhovor jí pak dal odpovědi i na jiné otázky. To ráno jsem si totiž přivstal na ranní mši v kapucínském kostele a na čele jsem si odnesl „pozdrav“. Byla právě Popeleční středa... **-pš-**

V POSTNÍ DOBĚ NEJDE JEN O PŮST

Když jsem se v dospívání osamostatnil ve víře, byla jedna z prvních věcí, kterou jsem zkoumal, právě postní doba a půst. Z mého zkoumání nyní vím, že v „postní době“ nejde v první řadě o půst. Půst je jen jedním z prostředků k něčemu důležitějšímu: totiž k obrácení. Ano, hlavní náplní postní doby není bezduchý půst a odříkání! Ale obrácení se k Někomu, kdo mi chce nabídnout více, než to, čím právě žiji.

Obrátit se ale k Tomu, kdo mi nabízí něco většího, předpokládá, že je třeba se od něčeho jiného odvrátit. Abych mohl do svých dlaní přijmout něco většího, musím odložit to, co v nich může překážet. Církev doporučuje tyto kroky na cestě obrácení: půst, modlitbu, almužnu a smíření. Modlitbou se člověk spojuje s Bohem, naslouchá mu, rozlišuje, jak a kudy se má ubírat jeho život. Postem se člověk něčeho dobrovolně zříká (peněz, času, aktivit...) a to, čeho se zřekl poskytuje potřebným – což je podstatou almužny. Smíření pak člověka naplňuje pokojem ve vztahu k Bohu, k druhým i k sobě.

(podle knížky Ve víru víry)

Psáno na Popeleční středu

Dnes jsme vkročili do postní doby.

Ať nám nesplynou ze rtů projevy závisti, či zloby.

Během postu nemějme tváře zkroušené a uskuhrané, ať to nevypadá, že naše postění je jenom hrané.

V postní době nemusíme přímo hladovět, dejme si rohlíků (za týden) bez výčitek třeba pět.

Avšak odepřeme něco příjemného svému retu jako třeba sladkosti, alkohol či cigaretu.

V postní době máš větší péči o svou duši mít, s hříchy je třeba k Pánu si pro odpuštění jít.

Nezapomeňme přitom citlivě i směle též v postní době chválit svého Spasitele.

SP, FZ

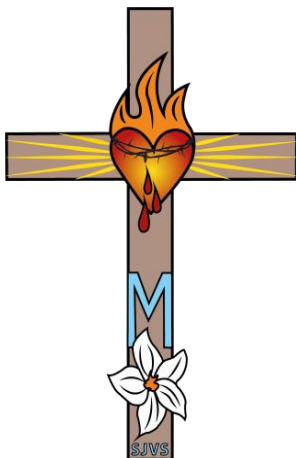
Postní challenge (výzva)

Snaž se každý den postní doby splnit nějakou výzvu a označ si ji křížkem. Nezapomeň, že neděle do ní nepatří, protože to je den, ve kterém slavíme Kristovo zmrtvýchvstání – proto si každý konec týdne udělej něčím radost.

☐ Nechej se požehnat popelcem	☐ Všimni si projektu na podporu znevýhodněných skupin, dětí nebo přírody a podpoř jej myšlenkou, podpisem petice, finančním nebo hmotným darem
☐ Zkus omezit používání dopravních prostředků	☐ Čti Bibli
☐ Navštiv své prarodiče	☐ Kontaktuj někoho, s kým jsi delší dobu nemluvil
☐ Dojdi si ke svátosti smíření	☐ Na konci dne si napiš seznam věcí, za které jsi byl dnes vděčný
☐ Odinstaluj z telefonu všechny aplikace, které ti zbytečně berou čas	☐ Pomodli se za mír na celém světě
☐ Pomodli se za papeže, biskupy, všechny kněze a jáhny	☐ Odřekni si něco příjemného
☐ Daruj svačinu nebo stravenku lidem bez domova	☐ Připrav snídaní, oběd nebo večeři pro své blízké
☐ Omez pro dnešek hluk a zkus prožít den více v tichu	☐ Jdi do kostela ve všední den
☐ Pomodli se Korunku k Božímu milosrdenství	☐ Dej si jeden den bez elektroniky
☐ Odepři si maso a nezdravé jídlo	☐ Udělej si co nejdelší procházku v přírodě a zkus děkovat za všechno krásné, co cestou uvidíš
☐ Udělej dobrý skutek, o kterém budeš vědět jen ty sám	☐ Rozečti knížku s duchovní tematikou
☐ Pomodli se breviář (ranní chvály/ nešpory...)	☐ Obdaruj někoho blízkého svým časem
☐ Nedívej se celý den na televizi ani na filmy	☐ Prober své oblečení a daruj to, které nepoužíváš, potřebným
☐ Jdi do kostela na křížovou cestu	☐ Najdi si něco o světcích, jehož památku si ten den připomínáme
☐ Celý den buď k ostatním vstřícný a nehádej se	☐ Sbírej odpadky pohozené venku a vyhoď je do koše
☐ Omez nebo vynech pro dnešní den kávu i čaj a občerstvuj se jen vodou	☐ Přečti si dnešní liturgické texty
☐ Pomodli se růženec	☐ Zaříd' něco, co už dlouho odkládáš
☐ Odpusť si dnes sladkosti	☐ Navštiv nemocného nebo starého
☐ Zajdi na adoraci	☐ Zkus se zamyslet, proč cítíš strach, a svěť jej Pánu
☐ Navštiv nějaké poutní místo	
☐ Pořádně si uklid'	

(převzato z webu Celostátního setkání mládeže 2017, které proběhlo v Olomouci).

Služebníci Ježíšova Velekněžského Srdce (SJVS)

Dílo SJVS vzniklo v roce 2008 v návaznosti na celoživotní touhu voršilky **Stanislavy Ernestové** (1891-1968) založit společenství duší, jejichž posláním by byla služba kněžím v modlitbě a oběti za ně.

Proces blahořečení Matky Stanislavy byl zahájen. Ještě za svého života vyslovila prorocké poselství o společenství, které po její smrti vznikne, a o knězi, který bude duchovním otcem tohoto společenství.

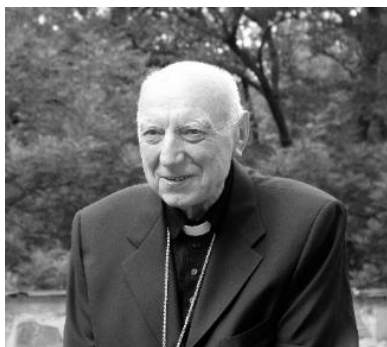

Tímto knězem se stal otec **Tomáš Špidlík** (1919-2010), pod jehož záštitou dýchá společenství Služebníků těmi nosnými pilíři duchovního života, které staví na osvědčené ignaciánské spiritualitě:

1. úcta k Božskému Srdci;
2. přinášení skryté oběti vlastního srdce (za kněze);
3. vkládání svého života do Ježíšova Velekněžství.

Převážnou většinu společenství tvoří laici a vůbec všichni ti, kdo v podmínkách světa žijí vnitřní zasvěcení, vycházející ze křtu a povolání k všeobecnému kněžství v církvi. Dalšími pilíři života Služebníků jsou světci Pio z Pietrelciny, papež Jan Pavel II. a mnoho dalších.

Všichni, kdo se chtějí stát Služebníky, jsou vítáni: ti, kdo zakusili ve svém srdci touhu Srdce Ježíšova – modlit se a obětovat za kněze. Zvaní jsou doslova všichni: od dětí až po lidi dříve narozené, zdravé i nemocné, naplněné, ale i hledající nebo životem vyčerpané. Vnímáte-li v tichosti svého srdce poslání k této skryté službě, můžete se obrátit na s. Kateřinu Klosovou (email: katerina.klara@seznam.cz)

Toto společenství se v našem farním kostele setkává k modlitbě a adoraci za biskupy a kněze, a to každý první pátek, v 16:30 hod. Všichni jste srdečně zváni!

Kontaktní služebnice: Helena Smejkalová, e-mail: h.mold@seznam.cz, 737 571 148

Co se dělo v naší farnosti

- Velkému zájmu přihlížejících se těšilo sváteční setkání u Živého betléma, které se uskutečnilo 25. prosince odpoledne u farního kostela. Zážitek umocnilo společné zpívání vánočních koled a dětmi i dospělými hojně obsazený průvod k jesličkám.
- Upřímný dík Farní charity patří všem, kdo se cukrovím, finančně nebo osobní účastí při roznosu zapojili do vánoční sbírky pro potřebné v naší farnosti. Vybralo se 22.545 Kč a cukroví s přáním bylo rozneseno 45 farníkům.
- V neděli 13. ledna proběhla v Arše ekumenická bohoslužba Aliančního týdne modliteb. Pořádala ji farnost evangelické církve metodistické.
- Další beseda z cyklu cestovatelských podvečerů, tentokrát na téma „Dobrovolníkem na Ukrajině“ s Janem Barešem, se konala v Arše v neděli 20. ledna.
- Od začátku roku proběhly na faře dvě ministrantské schůzky: 2. února a 9. března.
- Tříkrálová sbírka 2019 zná své výsledky. V Bystrci bylo v kasičkách nashromážděno 74 229 Kč, v kníničkách 30 532 Kč a v Rozdrojovicích se jednalo o 35 484 Kč. Charita děkuje všem štědrým dárcům.
- V neděli 10. února se v Arše uskutečnil Cestovatelský podvečer na téma „Poznání krás Jižní Ameriky – Peru, Bolívie, Chile“.
- Při bohoslužbách v neděli 17. února proběhla tradiční sbírka Svatopetrský haléř. Bylo při ní darováno 35 621 Kč. Upřímně Pán Bůh zaplať! Prostředky získané v rámci této sbírky jsou určeny k tomu, aby Svätý otec mohl jménem celé církve přispět ke zmírnění následků neštěstí, pomoci obětem válečných konfliktů, živelných katastrof, uprchlíkům a dalším lidem v nouzi.
- V salesiánské oratoři v Žabovřeskách proběhl v pátek 1. března 2019 farní ples. Letos poprvé bylo možné zakoupit si vstupenky prostřednictvím internetu. **-pš-**

Z našeho farního úřadu

Z vody a z Ducha svatého se narodili

- 9. 12. Mia Ludmila Weigl
- 15. 12. Viktor Daniel Kopčáni
- 16. 12. Barbara Davydová

Do náručí našeho Otce se vrátili

- 22. 12. Jan Hladký
- 28. 12. Emilie Martáková
- 29. 12. Antonín Vašek
- 22. 2. Jan Kasimir

-em-

Příště: Duchovní ztráty a nálezy • Předběžná uzávěrka: 2. 6. 2019

SETKÁNÍ – občasník farnosti u sv. Janů; pro vnitřní potřebu; ZDARMA. Vydává římskokatolický farní úřad Brno-Bystrc. Příspěvky, náměty a připomínky předávejte osobně na faře nebo pište na farabystrc@volny.cz. Spolupracovaly: E. Máchová, K. Malinková, J. Mrkvová. Vedoucí redakčního týmu: P. Šoba. Ilustrace: E. Jelínková, jazyková korektura: L. Moravcová. • Uzávěrka tohoto čísla: 17. 2. 2019, vyšlo: 10. 3. 2019. **www.faby.cz**